

Dosarul nr. 2ra-1355/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (I. Secrieru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Spiridonov Oleg,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Spiridonov Oleg împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Spamol” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Spiridonov Oleg și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a ț ă:

La 29 august 2017 Spiridonov Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Spamol” SRL privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a menționat că a activat la ÎCS „Spamol” SRL în funcție de șofer în baza contractului individual de muncă, începând cu 02.06.2014 cu salariul tarifar de 300 de euro, până la data de 11.09.2015, când a fost emis ordinul de concediere nr.72/15E.

La încheierea contractului individual de muncă i s-a comunicat de către managerul de transport al întreprinderii ÎCS „Spamol” SRL că este angajat în funcție de șofer cu misiuni speciale și va deservi directorul general-Koen Heeren și Oleanciuc Maria. Confirmare a faptului că a activat la întreprinderea menționată este contractul individual de muncă nr.55/14 din 02 iunie 2014, ordinul de angajare și ordinul de concediere, precum și foile de parcurs.

La 18 martie 2015 directorul executiv i-a comunicat că automobilul de serviciu a fost vândut și i-a propus să depună cerere de demisie din propria inițiativă, iar în caz de refuz urma a fi anunțat despre decizia luată.

La 20 iulie 2015 s-a adresat către pârât cu cerere în vederea soluționării amiabile a litigiului, solicitând achitarea salariului și a tuturor plăților conform legislației muncii în vigoare, eliberarea carnetului de muncă, eliberarea unui certificat cu privire la munca în cadrul unității respective în care urma să se indice specialitatea, calificarea, funcția, durata muncii și cuantumul salariului.

Cererea dată pârâtul nu a examinat-o în modul corespunzător, ci a emis ordinul de concediere nr.72/15E din 11.09.2015.

Cu referire la ordinul de concediere respectiv, reclamantul a indicat că prin hotărârea din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 22 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, ordinul de concediere nr. 72/15E din 11.09.2015 a fost anulat, dispunându-se încasarea de la ÎCS „Spamol” SRL în beneficiul său a sumei de 900 de euro cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de muncă, suma de 4 570 de euro cu titlu de salariu pentru lipsa forțată de la lucru, sumei de 2125,05 euro – ce constituie 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere în achitarea salariului (18.03.2015 – 24.06.2016), sumei de 1389,4 lei – cu titlu de salariu neachitat parțial pentru luna august 2014, sumei de 921,17 lei – ce constituie 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere în plata salariului neachitat parțial pentru luna august 2014, sumei de 375 de euro – cu titlu de compensație pentru concediu nefolosit, sumei de 10 000 de lei – cu titlu de prejudiciu moral cauzat pentru eliberarea forțată din funcție, sumei de 10 000 de lei – cu titlu de prejudiciu moral pentru neachitarea în termen a salariului.

Având în vedere că ÎCS „Spamol” SRL până în prezent nu a executat benevol hotărârea din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău, reclamantul consideră că și în continuare i se încalcă drepturile sale constituționale și dreptul la muncă. A invocat că instanța de fond în acea pricină s-a pronunțat doar asupra încasării salariului și a altor plăți pentru perioada 18.03.2015 – 11.07.2016, însă până la pronunțarea deciziei instanței de apel din 22 iunie 2017 s-a scurs o perioadă de timp (11.07.2016 – 22.06.2017) și consideră reclamantul că pârâțul urmează să-i achite salariul și alte plăți prevăzute de legislația muncii în vigoare și pentru această perioadă.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea depusă de Spiridonov Oleg a fost respinsă.

La 26 decembrie 2017 Spiridonov Olega a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Spiridonov Oleg și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe că pentru perioada invocată de reclamant 25.06.2016-22.07.2017, prevederile art.90 Codul muncii nu sunt aplicabile. În speță nu s-a înregistrat lipsa forțată de la serviciu, or, conform hotărârii din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău, reclamantul nu a fost restabilit la serviciu, ci a fost compensat în locul restabilirii, ceea ce implică că ulterior hotărârii judecătorești părțile nu se mai aflau în relații de muncă și deci, nu au putut să se înregistreze acțiuni de impunere la lipsă forțată de la serviciu din partea pârâțului, conform invocărilor reclamantului.

La 21 mai 2018, în termenul prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă, Spiridonov Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, concluziile instanțelor fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului declarat de Spiridonov Oleg în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Spiridonov Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Spiridonov Oleg.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Spiridonov Oleg se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru